

3. GYERMEKEK, FIATALOK

1. GYÜLEKEZÉS

Személyes beszámolók az előző időszakról. Az előző „cselekvés” feladatok élményei.

2.1 BEVEZETŐ ÉNEK

- a) Gitáros: Halló szívet adj nekem
- b) Taizéi: Áldott légy, Uram

2.2 BEVEZETŐ IMA (Egészen a Tiéd – II. János Pál imái)

Dicsérünk téged, Atyánk, mindörökké!
 Istenünk, mindenható Atyánk,
 engedd összes gyermekednek megtapasztalni,
 hogy úton vannak feléd,
 az ember végső célja felé,
 s hogy van kísérőjük, aki jót akar nekik:
 Mária, a tiszta szeretet képe,
 akit eleve arra választottál,
 hogy Krisztus Anyja
 és az Egyház Anyja legyen.
 Dicsérünk téged, Atyánk, mindörökké! Amen.

2.3 SZENTÍRÁSI SZAKASZ (Mt 19,16–30)

2.4 ELMÉLKEDÉS (II. János Pál: Üzenet a családoknak)

„Mintha ma lenne, úgy emlékszem a napra, amikor velem egykorú társaimmal először áldoztam a falum plébániatemplomában. Az eseményt családi fotókon szokták megörökíteni, nehogy feledésbe merüljön. Az ilyen pillanatokról készült főlvételek általában elkísérik az embert élete további részében. Amikor időnként előkerülnek a fényképalbumok, ismét megelevenedik azoknak a pillanatoknak a légköre – az ember újra földézi azt a tisztaságot és örömet, melyet azzal a Jézussal való találkozásban élt át, aki szeretetből lett az ember Megváltója.”

2.5 ÉNEK

- a) Gitáros: Hadd jöjjenek én
- b) Taizéi: Ahol szeretet és jószág

3.1 GONDOLATÉBRESZTŐ

a) II. János Pál: Üzenet a családoknak

1997. augusztus 21–24. Párizs – egymillió fiatal, akik közül az egyik a pápa elé lépve megkérdezi: „Tessék mondani, tényleg hisz abban, hogy Jézus Krisztusnak van még mondanivalója a mai fiataloknak?” Mire a pápa mosolyogva így válaszolt: „Kedves fiam, egyedül neki van mondanivalója.” A tapsorkán nem akart elcsendesedni.

b) II. János Pál: Átlépni a remény küszöbén, 1994.

„Amikor találkozom a fiatalokkal, a világ bármely táján, mindekelőtt azt várom, amit ők akarnak nekem mondani magukról, társadalmukról, egyházukról. És ezt mindig tudatosítom is bennük: 'Egyáltalán nem az a fontosabb, amit én fogok nektek mondani: az a fontos, amit ti mondtok nekem. Nem szükségképpen szavaitokkal mondjátok el, hanem jelenlétetekkel, énekekkel, esetleg táncotokkal, előadásaitokkal is, s végül pedig lelkesedéseetekkel.'”

c) II. János Pál a XV. Ifjúsági Világtalálkozón, 2000.

„Igazából Jézus az, akit kerestek, amikor a boldogságról álmodoztok. Ő az, aki vár rátok, amikor semmi sem elégít ki abból, amit találtok. Ő a szépség, ami annyira vonz benneteket. Ő az, aki provokál benneteket a radikalitás szomjúságával, ami nem engedi meg nektek, hogy alkalmazkodjatok a megalkuvásokhoz. Ő az, aki arra indít titeket, hogy letegyétek az álarcokat, amik hamissá teszik az életet. Ő az, aki látja szívetekben a legigazabb döntéseket, amiket mások el akarnának fojtani. Jézus az, aki felébreszti benneteket a vágyat, hogy valami nagyot kezdjétek az életetekkel, az akaratot, hogy egy ideált kövessetek, hogy elutasítsátok a süppedős közepszerűséget, a bátorságot, hogy alázattal és kitartással elkötelezzétek magatokat

önmagatok jobbítására, valamint a társadalom javítására, emberibbé és testvéribbé tételére."

3.2 MEGFIGYELÉS

- Mit tartunk a legfontosabbnak gyermekeink, fiataljaink elkötelezett keresztény életre nevelésében (pl. szeretet, példaadás, imádság, keresztény ifjúsági közösség, beszélgetés)?
- Idézzük fel azokat a vonzó példákat, amelyek a hit felé vezető utunkon segítettek! *VIZIVÁROSI KÖZÖSSÉG*
- Rokoni, baráti körünkől vagy saját tapasztalatunkból említsünk jó példákat a gyermekek keresztény nevelésével kapcsolatban!
- Nyitottak vagyunk a fiatalok problémáira, vagy elvetjük őket? Megérthetjük őket a problémáik ismerete nélkül? Idézzünk fel példát, amikor gyermekünk meghallgatása, problémájának megismerése vezetett személyiségének mélyebb megismeréséhez!
- Mit teszünk/tehetnénk azért, hogy a fiatalok megmaradjanak az Egyházban?
- Tudatosítjuk fiataljainkban, hogy az Atya személyes szeretettel teremtette őket, és „látta, hogy ez nagyon jó”? Miért fontos ez nekik/nekünk?

3.3 ÉRTÉKELÉS (II. János Pál: *Dilecti Amici – Parati Semper* című apostoli levele alapján, amelyet az 1985-ös nemzetközi ifjúsági év alkalmából írt a világ ifjúságához)

1. „Úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,16–17) Isten szeretetének megismerése és elfogadása mint az ember életének célja, értelme és legfőbb feladata. Jézus szerető tekintetében benne tükröződik a teremtető Isten szeretete, aki látta, hogy „nagyon jó” mindaz, amit teremtett. Istennek erre a szerető, bennünket önmagunknál is jobban ismerő, elfogadó és megerősítő tekintetére minden embernek szüksége van ahhoz, hogy önmagáról helyes képet alkothasson, és képes legyen adottságait kibontakoztatni, az előtte álló kihívásoknak megfelelni. Ezért kívánja a Szentatya

minden fiatalnak, hogy életük útján találkozzanak Jézus szerető tekintetével akkor, amikor arra a leginkább szükségük van.

2. „Mit kell tennem?” A *fiatalság alapvető kérdései* az élet céljáról, értelméről. Mit mond, mit kér tőlünk Jézus? Erre a kérdésre a választ a Szentatya az evangélium talán egyik legszebb szakaszát elemezve adja meg a fiataloknak. Feltámadása után Jézus találkozik Péterrel, aki nem sokkal ezelőtt elárulta Mesterét. Jézus azonban nem tesz szemrehányást, meg sem említi Péter árulását. Sőt továbbra is bízik benne, megerősíti vezető szerepében. Előtte egyetlen dolgot kérdez tőle: „Szeretsz-e engem?” (Jn 21,16) Krisztus, tanítja a Szentatya, tőlünk is, mindannyiunktól ezt kérdezi. Ahhoz, hogy az ő tanítványai lehessünk, nem kell különleges adottságokkal, képzettséggel, nagy vagyonnal rendelkezünk. „Az a döntés, hogy Jézus követőivé válunk, nem azt jelenti, hogy azonnal tennünk vagy mondanunk kell valamit, hanem mindenekelőtt azt, hogy szeretjük őt, vele vagyunk, fenntartások nélkül befogadjuk őt az életünkbe.” Minden egyéb azután majd ebből fakad.

3. A fiatalságot fenyegető veszélyek. A Szentatya nemcsak a *fiatalok aggályainak, kritikus kérdéseinek* jogosságát ismeri el, de bátorítja, ösztönzi is őket, hogy épp a korukra oly jellemző erős kritikai érzékükkel vizsgálják az előttük álló nehézségeket, problémákat, keressék azok legmélyebb okait, gyökereit és a megoldás lehetőségeit. Ezzel kifejezi, hogy a súlyos, emberileg akár kilátástalannak is ítéltető helyzet mindenek ellenére megváltoztatható. Ez a nagy feladat, a mainál szebb, jobb, emberségesebb világ, az „élet kultúrájának”, a „szeretet civilizációjának” építése a fiatalok feladata. A máért nem, de a jövőért, amely majd „veletek együtt válik jelenné”, már ti vagytok, ti lesztek a felelősek, mondja a Szentatya. Nem veszi le tehát teljesen a felelősség terhét a fiatalok válláról, viszont egészen új megvilágításba helyezi azt. A felelősség ebben a formában már nem számonkérést, vádat, kritikát sugároz, ellenkezőleg, bizalmat fejez ki, lehetőségként, kihívásként jelenik meg a fiatalság előtt. A jobb jövőt mindenekelőtt Krisztus tanítására alapozva és az ő segítségével kell építenünk. Őt kell figyelniünk és követniünk. Ez azonban nem jelenti

azt, hogy az emberektől kapott örökségünk semmilyen támaszt, segítséget, lehetőséget nem jelent számunkra. Az ember, különösen az önazonosságát kereső fiatal számára nagyon fontos, hogy követhető emberi példaképek álljanak előtte. Ezért olyan fontos a Szentatya számára, hogy ilyen követhető példaképeket állítson az emberek elé, hogy az egész Egyház és a mai ember figyelmét ráirányítsa a szentek gazdag örökségére. Ezek az emberek, akik a legkülönbözőbb életkörülmények között, emberileg sokszor reménytelennek látszó helyzetekben tettek hősiesség tanúságot Krisztusról, és lettek az ő kegyelmével együttműködve a remény világító jelei, számunkra is erőt, bátorítást nyújtanak példájukkal és tanításukkal.

3.4 CSELEKVÉS

- Gondoljuk át, mit tehetnénk gyermekeink hit felé vezető útjáért, és foglaljuk imába!
- A következő hónap során ajándékozzuk meg gyermekeinket azzal, hogy „műsoron kívül”, egyénileg meghívjuk őket beszélgetésre, játékra, imára!
- Keressünk közösségi lehetőségeket, amelyek erőforrások lehetnek gyermekeink számára (ministráncsoport, ifjúsági közösség, ifjúsági énekkar stb.)! Biztassuk gyermekünket a részvételre!
- Mit tudunk tenni plébániánk, környezetünk fiataljaiért? Kérdezzük meg papunkat, ajánljunk fel segítséget!

4. ZÁRÓIMA (II. János Pál imája a fiatalokért)

Üdvöztönk, akit az Atya küldött, hogy kinyilatkoztasd az irgalmas szeretetet, adj Egyháznak olyan fiatalokat, akik készek arra, hogy a mélyre evezzenek és a testvérek körében kinyilvánítsák megújító és üdvöztető jelenlétüket!

Szent Szűz, Megváltónk Édesanyja, biztos vezetőnk Isten és a felebarát felé, te, aki szíved mélyén megőrizted Jézus szavait, anyai közbenjárásoddal oltalmazd a családokat és az egyházi közösségeket, hogy segítsék a gyermekeket és a fiatalokat, amikor az Úr hívására nagylelkű választ kell adniuk! Amen.

4. AZ ÉLET

1. GYÜLEKEZÉS

Személyes beszámoló az előző időszakról. Az előző „cselekvés” feladatok élményei.

2.1 BEVEZETŐ ÉNEK

- a) Gitáros: Ha reánk tör 73.
- b) Népének: 79. és 84. Zsoltár (Hozsanna 403)
- c) Taizéi: Gyűjts éjszakánkba fényt 245.

2.2 BEVEZETŐ IMA (II. János Pál pápa Ha veled találkozunk c. imája)

Ó, élet Ura, add meg, hogy életünk minden szakaszát ajándékként értékeljük, mert telve van további ígéretekkel!

Szeretettel valósítsd meg ránk vonatkozó akaratodat azáltal, hogy mindennap irgalmas karjaidba veszel minket.

És ha eljön a végső „átmenet” pillanata, add, hogy derűs szívvel induljunk, nem sajnálva azt, amit magunk mögött hagyunk,

hiszen ha a hosszú keresés után veled találkozhatunk, újra megtalálunk minden igaz értéket, amit itt, a földön megismerhettünk.

Akkor újra találkozhatunk mindazokkal, akik előttünk távoztak el a hit és a remény jelében.

És te, Mária, a zárandok emberiség anyja, imádkozzál értünk most és halálunk óráján! Ölelj minket mindig szorosan Jézushoz, a te szeretett Fiadhoz és a mi testvérünkhöz, az élet és a dicsőség Urához! Amen.

2.3 SZENTÍRÁSI SZAKASZ (Ef 5, 8 10–11)